

РЕШЕНИЕ

№ 650

гр. Пловдив , 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и шести април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Момчил А. Найденов

при участието на секретаря Илияна Й. Йорданова
като разгледа докладваното от Момчил А. Найденов Административно наказателно дело № 20215330202460 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 21-1030-001550 от 04.03.2021г., издадено от М. В. М., на длъжност *** сектор „Пътна полиция“ на ОД МВР – гр.Пловдив, с което на И. И. К., ЕГН:*****, с адрес – ***,

1.на основание чл.175, ал.3, пр.1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание – глоба в размер на 200 лв. /двеста лева/, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/ месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движението по пътищата;

2.на основание чл.183, ал.1, т.1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание – глоба в размер на 10 лв. /десет лева/, за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата;

В жалбата се поддържа, че управляваният от жалбоподателят автомобил бил собственост на негови познати, едва при проверката установил, че документите не се намират в автомобила, от субективна страна не е извършил нарушение, тъй като не е знаел, нито е могъл да предполага, че управлява МПС без регистрация. Още посочва, че ще бъде непосилно да

заплати глобата, тъй като може да реализира доходи единствено чрез управление на МПС, не би се изпълнила индивидуалната превенция на закона. Предлага наказателното постановление да бъде отменено, а в условията на евентуалност – размера на наложеното наказание да бъде намален до законоустановения минимален размер.

Ответната страна – ОД МВР – Пловдив, сектор „Пътна полиция“ не изпраща представител, в писмено становище посочва, че не са налице съществени процесуални нарушения, които нарушават правото на защита на жалбоподателя, както и че фактическата обстановка е изяснена, в административната преписка се съдържат достатъчни по своя обем, категоричност и безспорност доказателства, които да доказват вината на жалбоподателя и да обуславят административнонаказателната му отговорност. Предлага жалбата да бъде оставена без уважение, а наказателното постановление да бъде потвърдено, алтернативно - адвокатското възнаграждение да бъде намалено до минималния размер по Наредба № 1 от 2004г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал. 2 от този текст, като препис от наказателното постановление е връчен на жалбоподателя на 16.03.2021г., видно от приложеното към наказателното постановление разписка, а жалбата е подадена до РС – Пловдив чрез сектор „Пътна полиция“ на ОД МВР – гр.Пловдив на 23.03.2021г., съгласно отразеното пощенско клеймо. Жалбата също така е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/ , при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното нарушение/, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

От фактическа страна съдът установи следното:

На 08.02.2021г., около 17:10 часа, гр.Пловдив, на бул.,„Шести септември“ № 2А, свидетелят Г. Г. Г., в качеството му ***, сектор „СПС“ при ОД МВР - Пловдив, спрял за проверка движещо се на същото място МПС – товарен автомобил „Фолксваген Крафтер“ с рег.№ „***“. При това свидетелят Г. установил, че същото МПС било управлявано от жалбоподателя И. И. К., който не носил и не представил свидетелство за регистрация на същото МПС, което управлявал. След като направил справка в ОДЧ, сектор „Пътна полиция“, свидетелят Г. още установил, че МПС – товарен автомобил „Фолксваген Крафтер“ с рег.№ „***“ не било регистриран по надлежния ред, а именно - регистрацията на последното била прекратена по служебен път на 22.10.2020г..

С оглед на горното, на място свидетелят Г. съставил АУАН с бланков № 978688 от 08.02.2021г. срещу жалбоподателя И. И. К. за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движението по пътищата, както и нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата, който АУАН жалбоподателят подписал, като не отразил възражения. Въз основа същия акт било издадено обжалваното наказателно постановление за нарушение.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел Г. Г. Г.. Последните помнят случая, като описва начина на извършване на проверката и сторените при това констатации. Съдът намира показанията на свидетеля Г. за последователни, логични, непротиворечиви и съответстващи на събраната по делото доказателствена съвкупност и намира последните за истинни. От същите показания се установява начина на констатиране извършените нарушения, фактите по същите, както и процедурата по съставяне на акта.

Горната фактическа обстановка се установява и от писмените доказателства по делото, а именно – справка база данни КАТ, от която се установява, че регистрацията на МПС – товарен автомобил „Фолксваген Крафтер“ с рег.№ „***“ е била прекратена служебно - по реда на чл.143, ал.15 от ЗДДС на 22.10.2020г. и възстановена на 25.02.2021г.. От същите справка база данни КАТ се установява и собствеността върху последното МПС.

Следва да се съобразят и разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП, съгласно която редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Противното в случая не се установява, в светлината на горепосочените доказателства.

I.За нарушението на чл.70, ал.3 от Закона за движението по пътищата;

Относно приложението на процесуалните правила: С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия за тези действия, съгласно така представената Заповед № 8121з-515 от 14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи, както и Заповед № 8121з-825 от 19.07.2019г., като за актосъставителя следва да се има предвид и разпоредбата на чл.189, ал.1 от ЗДвП, вр. с чл. 30, ал. 1, т. 5 от ЗМВР. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административно - наказателното производство по налагане на наказание санкция на жалбоподателя. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя и да ограничава правото му по чл.44 от ЗАНН в три дневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Въпреки горното съдът намери, че в хода на съдебното следствие, при преценка на цялата доказателствена съвкупност, не се установяват достатъчно данни за извършено деяние, с което И. И. К., ЕГН:***** виновно е нарушил разпоредбата на чл.140, ал.1 от Закона за движението по пътищата на 08.02.2021г., около 17:10 часа, гр.Пловдив, на бул.,„Шести септември“ № 2А, при управление на МПС – товарен автомобил „Фолксваген Крафтер“ с рег.№ „***“.

В този смисъл следва да се посочи, че според разпоредбата на чл.140,

ал.1 от ЗДвП, заради чието нарушаване е ангажирана отговорността на жалбоподателя К. - по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само МПС и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата.

Също така, според разпоредбата на чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, посочена като основание за налагане на наказанието в процесното наказателно постановление - с лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. се наказва водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

От друга страна, разпоредбата на чл.143, ал.15 от ЗДвП установява, че служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано ППС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Съответно, прекратяването на регистрацията на ППС в хипотезата на чл.143, ал.15 от ЗДвП представлява принудителна административна мярка (ПАМ), по отношение на която законът не допуска предварително изпълнение (В тази връзка Определение №14092 от 16.11.2020г. на Върховния административен съд по дело №9510 по описа на съда за 2020г., Седмо отделение).

Предвид горното, настоящият състав на съда намира, че няма данни към 08.02.2021г. регистрацията на управляното от жалбоподателя К. МПС – товарен автомобил „Фолксваген Крафтер“ с рег.№ „****“ да е прекратена, съответно – не се установиха достатъчно данни за съставомерно деяние, осъществено от жалбоподателя в нарушение на разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП, наказуемо по чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП.

Също като основателно следва да бъде преценено и възражението, наведено в тъжбата, че липсват данни, от които може да се изведе дори

предположение, че от субективна страна жалбоподателя К. е знаел или е могъл да предполага за приложение реда на чл.143, ал.15 от ЗДвП спрямо управляваното от него МПС, за което се установява, е дори не е негова собственост.

Ето защо твърдяното нарушение се явява по същество недоказано, което мотивира отмяната на наказателното постановление на самостоятелно основателно като незаконосъобразно.

I.За нарушението на чл.100, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата;

Относно приложението на процесуалните правила: С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия за тези действия, съгласно така представената Заповед № 8121з-515 от 14.05.2018г. на министъра на вътрешните работи, както и Заповед № 8121з-825 от 19.07.2019г., като за актосъставителя следва да се има предвид и разпоредбата на чл.189, ал.1 от ЗДвП, вр. с чл. 30, ал. 1, т. 5 от ЗМВР. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административно - наказателното производство по налагане на наказание санкция на жалбоподателя. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя и да ограничава правото му по чл.44 от ЗАНН в три дневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

На следващо място съдът намери, че в хода на съдебното следствие, при преценка на цялата доказателствена съвкупност, се установяват достатъчно данни за извършено деяние, с което И. И. К., ЕГН:***** виновно е нарушил разпоредбата на чл.100, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата – за това, че на 08.02.2021г., около 17:10 часа, гр.Пловдив, на бул.

„Шести септември“ № 2А, е управлявал МПС – товарен автомобил „Фолксваген Крафтер“ с рег.№ „****“, без да носи свидетелството за регистрация на същото МПС, което управлявал.

В този смисъл по делото непротиворечиво се установи, че жалбоподателят не е носил съответното свидетелството за регистрация на същото МПС – едно обстоятелство, което и самият той признава, като заявява, че едва при проверката потърси документите в жабката и установил, че ги няма. Следва да с посочи, че в тежест на водача е да се увери, че разполага с изискуемите от закона документи, преди да престъпи към управление на МПС. Също съгласно нормата на чл.7, ал.1 от ЗАНН - деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо, поради което и в случая непредпазливостта на изключва вината.

Също така съдът намери, че в случая не се констатира основания за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Конкретно установеното нарушение, както и обстоятелствата по същото, разкрива една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушение разпоредбата на чл.100, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата, съобразена от законодателя при въздигане на същото в нарушение. Процесното нарушение е такова на простото извършване и законодателят е предвидил обществената опасност на подобно деяние, като последната не е необходимо /и не е възможно/ да се установява във всеки отделен случай.

При разглеждане въпроса за съответствието на наложените наказания с тежестта на нарушението се установява, че съгласно разпоредбата на чл.183, ал.1, т.1 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата, е предвидено административно наказание – глоба в размер от 10 лева. В случая законодателят е предвидил наказание, без да предоставя възможност на наказващия орган да индивидуализира същото в определени граници. Санкционната разпоредба е приложена правилно, поради което следва неизбежният извод, че така наложеното наказание отговаря на тежестта на установеното нарушение.

Водим от изложеното и на основание чл.63, ал.1, изр. първо, пред. първо и предл. трето от ЗАНН, Районният съд Пловдив

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-1030-001550 от 04.03.2021г., издадено от М. В. М., на длъжност *** сектор „Пътна полиция“ на ОД МВР – гр.Пловдив **В ЧАСТТА МУ**, с която на И. И. К., ЕГН:*****, с адрес – ***, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание – глоба в размер на 200 лв. /двеста лева/, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/ месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движението по пътищата;

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-1030-001550 от 04.03.2021г., издадено от М. В. М., на длъжност *** сектор „Пътна полиция“ на ОД МВР – гр.Пловдив **В ЧАСТТА МУ**, с която на И. И. К., ЕГН:*****, с адрес – ***, на основание чл.183, ал.1, т.1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание – глоба в размер на 10 лв. /десет лева/, за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата;

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните, че същото е изготвено и обявено, пред Административен съд – гр.Пловдив, на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____